

INTERPELARE

Adresată: **Domnului Octav COZMÂNCĂ**
Instituția: **Ministerul Administrației Publice**

De către: **Deputat Paul MAGHERU** Grupul Parlamentar al **P.R.M.**
și prezentată în ședința Camerei Deputaților din data de: **26.10.2002**

Obiectul interpelării:

***Gestionarea nedezinteresat defectuoasă a banilor publici
la nivelul autorităților administrative autonome
și a structurilor descentralizate ale autorităților centrale
din județul BIHOR***

De singura lucrare de investiție derulată în ultimii 20-30 de ani în **satul Râpa (comuna Tinca)**, și-au bătut joc absolut toți factorii implicați, începând de la reprezentanții administrației locale și constructor, până la reprezentanții Consiliului Județean Bihor. Sau poate unii nu și-au bătut joc, după cum cred sătenii, ci s-au bătut pe propriile buzunare, cu o mână, în timp ce, cu cealaltă, pușcau din degete. Nu mai puțin de **1,4 miliarde lei** au fost investite, **în 1998**, într-o lucrare de alimentare cu apă a așezării, de care n-a beneficiat nimeni. Absolut nimeni. Bani aruncați, despre care, timp de patru ani, nimeni n-a suflat o vorbă. Nici măcar sătenii, păgubiți și furați ca-n codru. Aplicând **coeficientul de inflație, în echivalent**, această sumă ar reprezenta, astăzi, probabil, **aproximativ 4-5 miliarde lei**.

În primăvara lui 1998, în satul bihorean Râpa, a fost pornită o lucrare de alimentare cu apă, care până toamna, a fost, chipurile, finalizată și recepționată. Forajele au fost efectuate undeva, aproape în lunca Crișului Negru, care drenează perimetrul satului. Până nici n-au decopertat bine porțiunea unde urmau să fie săpate cele două puturi prevăzute în proiect, apa din pânza freatică, foarte aproape de suprafața solului, datorită vecinătății cursului de apă, a tâșnit afară.

Într-unul din puturi s-a dat peste apă după săpături efectuate până la

adâncimea de zece metri, iar în celălalt, după circa șase metri. "**Reușita**" a fost omologată ca atare, chiar dacă **proiectul prevedea săpături mult mai adânci**. Ea a permis constructorului să treacă la etapa a doua, aceea de instalare a pompelor și a rețelei stradale, respectiv de montare a cișmelelor, patru la număr, după care investiția a fost bifată la capitolul realizări. **Primarul de atunci al comunei, Melentie ANTON, "a bătut palma" cu executantul lucrării, sub privirile oblăduitoare ale reprezentanților Consiliului Județean, iar împreună, au forfecat panglici și au vărsat aldămaș, întru "bucuria" tuturor celor prezenți.**

Spre deosebire de "bucuria" cocontractanților, cea a sătenilor a fost însă de scurtă durată, pentru că, **ÎN NUMAI TREI LUNI**, n-au mai avut picătură de apă la robinet. **Lucrările de regularizare a Crișului Negru** au necesitat strămutarea albiei râului la câteva sute de metri distanță, fapt care a condus la secarea și nisipirea imediată a puțurilor, consecință previzibilă de altfel.

Preluând puterea în plan local, primarul **Lenuța MERCEA** a susținut în fața factorilor abilitați cauza sătenilor din Râpa, înaintând chiar și câteva adrese oficiale pe linie ierarhică. **Răspunsurile n-au fost de natură să-i încurajeze prea mult, ba aș spune chiar deloc, investiția fiind finalizată, iar recepția semnată de ambele părți** (Primăria Tinca, respectiv SC IFOR - n.a.). Președintele Consiliului Județean **Ștefan SEREMI** (pe atunci vicepreședinte al aceleiași autorități) **regretă ce s-a întâmplat, dar spune că nu poate face nimic, întrucât LUCRAREA A FOST RECEPTIONATĂ.**

Indiferent pe câte și din câte părți a fost întoarsă problema, timp de doi ani, nu s-a găsit încă o soluție viabilă, iar oamenii s-au săturat, și pe bună dreptate, să se mai încreadă în fel și fel de promisiuni. Frustarea pe care o resimt nu mai are limite, motiv pentru care s-au hotărât să ceară o expertiză. Ei solicită răspunsuri din partea celor abilitați să redeschidă "dosarul" lucrării de alimentare cu apă a satului Râpa. Întrebările lor sunt legate, în primul rând, de **GARANTIA LUCRĂRII**, iar în al doilea rând, de **RESPECTAREA PROIECTULUI** exprimându-și anumite rezerve în

privința utilizării întregii sume alocate lucrării, în condițiile în care, probabil, proiectul prevedea săpături pentru cele două foraje la adâncimi mai mari decât șase, respectiv zece metri. În acest caz, spun oamenii, au putut fi "economisite" sume frumusele, atât ca urmare a cheltuielilor mult **mai reduse cu săpatul** forajelor, cât și datorită **neachiziționării a încă 100-150 de metri de conductă**, necesară introducerii în respectivele foraje. Mai mult, ei reclamă și faptul că **una din cele două pompe**, îndelung supusă unei probe de către angajații **IFOR**, s-a ars, ea fiind luată ulterior de către slujbașii antreprizei, sub rezerva că o repară și o aduc îndărăt. Dar n-a fost să fie, reclamă oamenii care așteaptă o reacție din partea instituțiilor abilitate, referitor la starea de anormalitate pe care sunt nevoiți să o suporte de patru ani încoace.

În situația susmenționată vă rugăm Domnule Ministru să interveniți pentru a clarifica situația injustă creată la nivelul respectiv.

Vă rugăm să formulați în scris poziția Dumneavoastră față de obiectul prezentei interpelări.

28.10.2002

Semnătura

